

Mùa Xuân năm ấy, ta chung hưởng
 Cùng sánh vai nhau dưới mái trường
 Cùng bàn, cùng ghế, cùng sách vở
 Tay thêm, cùng đàn, ta kết thơ

Khi mùa Xuân đến, cùng đi lễ
 Cùng nói cho nhau những nguyện thề
 Vai kề vai hứa không ly biệt
 Cùng đến, cùng về, trong con mê

Thu tới, Đông qua, Xuân lại về
 Thàng trăm chung bước, kiếp phu thê
 Cùng vui, cùng khổ, cùng rơi lệ
 Chia xẻ ngọt bùi trong tái tê

Cục muối cùng thương yêu nhau cần
 Cục đường chia xẻ, một thành đôi
 Cùng nắm cơm ấm, cùng chân gỏi
 Ngọt đắng bao ngày, ta có đời

Hai mươi xuân rồi mình chung lối
 Giải quyết cho nhau những sự đời
 Ba chìm bảy nổi, anh yêu hơi
 Chung bước vợ chồng, không buông lời

Tình nghĩa vợ chồng hai mươi năm
 Vẫn tựa trăng sáng trong đêm rằm
 Vẫn như hoa nở trong nắng ấm
 Sẽ không nhạt mờ... theo tháng năm

Hai mươi Xuân nữa, anh yêu dấu
 Mình sẽ cùng nhau bạc mái đầu
 Cùng nhau nhìn những con thơ ấu
 Khôn lớn nên người, chẳng bao lâu

Hai mươi Xuân nữa, cô là bao?
 Cùng nhau mình ngắm những vì sao
 Cùng nhìn chim én bay trong gió
 Cùng tiễn hoàng hôn lúc xế chiều

Cùng ca, cùng hát bên cảnh liêu
 Cùng đọc nhau nghe đoàn truyện Kiều
 Cùng say sưa ngắm hoa hãm tiêu
 Như thuở ban đầu ta mới yêu...

Một Xuân, hai Xuân, lại ba Xuân,
 Góp đêm thu phong lá đổi màu
 Đêm hoa mai nở, rồi tàn úa
 Đêm cánh chim về trong nắng Xuân

Bao nhiêu Xuân đến rồi, anh nhỉ?
 Ngỡ mỗi hôm nao, tuổi dậy thì
 Ngỡ như Xuân ấy, mình gặp gỡ
 Tất cả qua rồi, như giấc mơ.

Mỗi Xuân nào đó, vợ với chồng
 Mình cùng chung sống mấy mùa đông
 Tay cầm tay chắc, ta chung bóng
 Bao đoàn đường đời, anh nhớ không?